

la disminució de risc que els representa el fet de què els socis de Vellesa hagin renunciat a Invalidesa.

Partint d'aquesta base resulta un benefici per a la Secció d'Invalidesa que disminueix el seu risc o, almenys, el concreta en un mínim; i un benefici per a la Secció de Vellesa que amb les aportacions que en concepte del que en podríem dir de compensació fa la Secció d'Invalidesa li permet d'assenyalar quotes més assequibles.

Partint d'aquests raonaments, deixàvem sentat en el nostre dictamen anterior unes conclusions bàsiques orientadores del projecte que avui sostenim igualment i les quals són les següents:

Conveniència de què l'Assegurança de Vellesa sigui una secció més de la Mutual Mèdica i que tingui una relació amb la Invalidesa.

—Que es respectin els drets actuals dels inscrits a la Secció d'Invalidesa de manera que la inscripció a l'Assegurança de Vellesa sigui voluntària.

—Renúncia dels drets d'Invalidesa feta al moment d'inscriure's a Vellesa. Renúncia que sortirà efectes des de l'edat que es comenci a cobrar subsidi de Vellesa.

—Traspàs dels drets d'Invalidesa a la Secció de Vellesa pels inscrits a aquesta Secció, traduïts en una aportació que farà la Secció d'Invalidesa per a compensar l'alleugeriment de risc que li representa la renúncia feta pels inscrits a Vellesa, establint-se així un auxili mutu entre ambdues seccions.

* * *

Acceptada l'orientació general, faltava donar-hi forma detallant les característiques de l'Assegurança de Vellesa i establint com a punt principalíssim, la part que havia de cobrir-se pel propi esforç de l'associat amb les seves quotes i l'aportació de la Secció d'Invalidesa per a completar l'Assegurança de Vellesa.

Aquest darrer punt, el més important, fou en realitat el que va motivar que s'ajornés per un altre any l'estudi de l'última etapa de la Comissió i sobre el qual volem insistir recabant per a ell sol tota l'atenció.

Partint de les quotes que s'assenyalaven en el primer dictamen (Assemblea de 1928) es feren uns càlculs pacientíssims per tal de controlar el moviment dels fons del projecte de Vellesa partint de la constitució d'un Grup igual al I d'Invalidesa que és el que dona més la tònica del conjunt d'edats dels metges de Catalunya.

Aquells càlculs, que ocupen més de 74 taules, resumint-los en els seus punts principals donaven els següents resultats:

En finalitzar els deu primers anys, o sigui l'any abans de començar a cobrar pensió de Vellesa els socis que haurien ingressat als 55 anys el fons de reserva seria de Pessetes 541.728'20

Cinc anys després, o sigui als 15 anys d'haver començat a funcionar la Secció de Vellesa, quan els primers pensionistes arribarien a l'edat de 70 anys i haurien es-

gotat el capital que ells mateixos s'haurien constituït amb les seves quotes, el fons de reserva tindria la quantitat de Pessetes 992.333'61 i estarien cobrant tots els socis ingressats a les edats de 51, 52, 53, 54 i 55 anys.

El fons de reserva continua creixent fins 24 anys després de constituïda la Secció de Vellesa que arriba a la xifra de Pessetes 1.552.759'42 i cobren en aquell moment, com a pensionistes o sigui amb edats superiors a 65 anys, tots els ingressats a l'edat de 42 a 55 anys inclusivament.

A partir de l'any 24 de constituït el Grup es comença a desnodrir el fons de Reserva, que es sosté fins 16 anys més tard i resta solament un ròssec de

Pessetes 134.990'08

cobren en aquest moment com a pensionistes, des dels socis ingressats als 26 anys que acaben de complir els 65, fins als de 48 anys tenint després d'aquests 40 anys d'experiència 87 anys d'edat complerts. No hi ha cap supervivent d'edat més alta.

De manera que amb aquests càlculs, fets amb la base absolutament perjudicial pel projecte de partir d'un Grup se n'anés extingint sense que es produís ni un sol ingrés, en altres termes, sense substituir els premorts amb noves aportacions; la qual cosa naturalment, és inadmissible i insostenible per qualsevulla entitat mutualista; resultava que l'Assegurança de Vellesa tenia vida absolutament assegurada fins després de 40 anys de la seva constitució, i, en conseqüència, si admitem la renovació del Grup, com és natural, amb un termini d'evolució de 40 anys, quedava definitivament assegurat el seu desenrotllament sobre les bases més sòlides.

Malgrat això, és va creure prudent de revisar tots aquests càlculs, principalment perquè d'ells es deduïa que la part que s'havia destinat per a subvenir la Secció d'Invalidesa era potser massa crescuda, i, en conseqüència, quelcom insuficient l'aportació o capital que es creava l'associat.

Aquesta diferència era motivada per haver calculat un promig de la constitució normal per edats de l'estament mèdic de Catalunya (tipus del Grup I d'Invalidesa) que és de 42 anys, la qual cosa ens donava una vida mitja de 69 anys.

Ara en tenir de revisar aquests càlculs, s'ha arribat per fi a trobar la fórmula que a judici nostre és la més segura i la més justa pel que es refereix a l'aportació que ha de fer la Mutual.

Es va concretar un primer factor elemental: Promig de vida dels pensionistes, o sigui promig de vida als 65 anys que és, segons les taules universalment acceptades, d'11 anys.

Segon factor: Capital necessari per a constituir una pensió de 100 pessetes mensuals durant 11 anys a l'interès de 4 1/2 % (10.23 Ptes.).